

atter Tusinder af Kvinders og Børns Liv. Det bør blive anderledes. Der bør arbejdes for Oprettelsen af offentlige, kvindelige Efterskoler med gratis Undervisning i de seksuelle Spørgsmaal og Moderskabet. Det vil jo tage Tid, inden vi naaer saa langt. Men vi kan straks gaa i Gang med at faa afholdt Foredrag og indrettet private Kursus for Kvinder, og med at arbejde for Oprettelsen af en Højskole for Moderskabet. Og da Staten jo i vid Udstrækning støtter private Foretagender til Oplysningens Fremme, behøver vi selvfølgelig ikke at tvivle om, at Statsunderstøttelse vil kunne faaes, og saa naaer det gælder Oplysning om Moderskabet.

Imidlertid er det jo ikke tilstrækkeligt, at Kvinderne har Oplysning om Moderskabet og ved, hvorledes de skal forholde sig for at undgaa Farerne, det fører med sig, dersom deres økonomiske Forhold ikke tillader dem at tage de fornødne Hensyn. Og desværre er jo mangfoldige fødende Kvinder netop saaledes stillet. Det kan sikkert betragtes som afgjort, at en ikke ringe Del af den Kvindesygdom, der findes, maa føres tilbage til, at de kvindelige Organer, der staar i Moderskabets Tjeneste, ikke har faaet Tid og Ro til at komme fuldt i Orden igen efter Fødslen. Men for et stort Antal Kvinders Vedkommende beror dette netop paa, at de har maattet finde sig i, at der alt for hurtig efter Fødslen er lagt Beslag paa deres Kræfter, ofte endda under meget ugunstige Forhold. Og mellem denne ulyksalige Stilling, som de fattige Mødre tvinges ind i, og den store Dødelighed blandt deres smaa Børn er der en kun alt for sikker Aarsagsforbindelse.

Der bør gribes energisk ind mod disse sørgelige Forhold. Tanken om en Moderskabsforsikring er kommen frem i Udlandene. Maa ske er det Vejen, vi skal ind paa. Under alle Omstændigheder kunde det være værd at faa at vide, hvorledes de matematiske Beregninger, der maa danne Grundlaget for en Moderskabsforsikring, vilde komme til at se ud efter danske Forhold. — Men hvad der saa end skal gøres, maa det være os en Samvittighedssag snarest at faa rejst et Arbejde til Fordel for vore

fattige Søstre, der er Mødre, og deres smaa Børn.

Vi danske Kvinder har med Valgretten faaet en mægtig Udvidelse af vor Magt. Der er nu aabnet os Adgang til lige saa fuldt som Mændene at kunne gribe ind i Tingenes Ordning og Styrelse. Vi har endda den Fordel, at vi udgør Flertallet af Landets Vælgere. Det er sandt, at vi i Storpolitik og Partipolitik ikke er saa drevne som Mændene; men det vil maaske snarere være til Gavn for os end til Skade. I den Realpolitik, der nu aabenbart forestaar, vil vi kunne deltage sagligt, aabent og frejdigt, uden at vor Fortid lægger os Vanskeligheder i Vejen.

Men med den store Udvidelse af vor Magt følger ogsaa en stor Forpligtelse. Vi bør føle os forpligtede til paa ethvert Omraade, hvor vi har Forudsætninger til at kunne udrette noget godt, at være med i Arbejdet for at fremme vort Folks Kultur og Lykke. Men vi bør føle os særligt stærkt forpligtede til at tage Arbejdet op paa saadanne Omraader, hvor vi som Kvinder har langt bedre Forudsætninger for at kunne udrette noget af gennemgribende Betydning end Mændene. Og er det saa oven i Købet Omraader, hvor Fremskridtet er af den største Vigtighed for Livet, og hvor man hidtil i høj Grad har gjort sig skyldig i Forsømmelse, maa Kvinderne føle sig endnu stærkere opfordret til at tage fat.

Men et saadant Omraade er jo netop Moderskabet.

Det vil koste Penge, hvis der for Alvor skal gøres noget for Moderskabet. Men det bør ikke afskrække os. Mændene har sikkert gjort sig det klart, at Kvindevalgretten maatte komme til bl. a. at betyde ny Udgiftsposter af ikke helt ringe Omfang. Og vi har Raad til det. I et Land, hvor man kan lade Mændene drikke mere end 60 Millioner Kroner op aarlig, maa der absolut være Raad til at ofre f. Eks. en Million Kroner aarlig paa forbedrende Forhold for Moderskabet.

I Virkeligheden vil vi sikkert kunne vente Tilslutning af mange brave og behjertede Mænd. Det gælder jo dog deres Hustruer, deres Børns Mødre. Alligevel vil der blive Modstand og Vanskeligheder nok at overvinde, og skal vi haabe

at udrette noget af Betydning for Moderskabet, maa vi arbejde i fast Sammenslutning, planmæssig og maalbevidst.

Der bør derfor dannes et Landsforbund af danske Kvinder til Fremme af Moderskabets Værn og Pleje. Det bør fra Begyndelsen af have sit Medlemsblad, der lidt efter lidt kan udvides til et almindeligt Tidsskrift.

Ved sine Lokalforeninger vil Forbundet kunne vaage over Moderskabet paa de forskellige Steder i Landet, og indsamle Materiale til Brug for sine Bestræbelser. Og efterhaanden som det vokser sig stort og stærkt, vil det kunne tage den ene Opgave efter den anden op, forme Kravene overfor Regering og Rigsdag og arbejde for deres Gennemførelse, samtidig med at det stræber at berede Vejen for den Evolution af Moderskabet, der skal komme.

For Tiden holder Mændene i Europa blodigt Opgør. Naar det er forbi, og der skal fostres en ny Slægt mellem de faldnes Grave, vil man sikkert, rundt om i Landene i langt højere Grad end nu faa Øjnene op for Moderskabets store Betydning.

Der vil da sandsynligvis Verden over blive organiseret en Bevægelse til Moderskabets Værn og Pleje.

Hvis vi danske Kvinder vil, kan vi blive Banebryderne.

Vi har været glade for at give Plads for denne interessante Artikel om et overordentlig vigtigt Spørgsmaal. Dog maa vi tillade os den Bemærkning, at vi ikke anser det for tilraadeligt, at der dannes et nyt Landsforbund for at løfte en Opgave, som ligger saa direkte i Linie med D. K.s 3. Program-punkt: at forbedre Kvinders og Børns Kaar. — Vi modtager gerne kortfattede Indlæg i Sagen.

Red.

„Pauline Worms Minde“.

—o—

Af ovennævnte Legat uddeles d. 29. November nogle Portioner som Boghjælp til Lærerindens videre Uddannelse.

Ansøgning med anbefaling og Opgivelse af, hvilke Bøger der ønskes, sendes til mag. art. Ida Falbe-Hansen, Kbhvn., inden d. 15. Novbr.

Bestyrelsen.